

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

30.09.2011

Takole ga pa fašeš, če ima Smiljo preveč časa!

29.09.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

28.09.2011

Lucky Luke v Murgelskem Dinamitu

27.09.2011

Citat

Miki Muster

1925

27. september 2011 ob 21:34

MMC RTV SLO

Na svoji nočni omarici imam zmeraj kakšen svoj strip, da se, če se ponoči zbudim, ne bi obremenjeval s kakšnimi problemi, ampak vzamem Zvitorepca, malo preberem in potem pomirjeno zaspim.

Tri junake, ki v nočnih urah pomirjajo Mikija Mustra, nedvomno vsi zelo dobro poznajo. Zvitorepec, Trdonja in Lakotnik še vedno nasmejejo mlajše in starejše ljubitelje stripa. Foto: RTV SLO

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/citat/miki-muster/267174>

28.09.2011

Asterixov "oče" odlaga svinčnik in junake predaja novim generacijam

Tudi filmska poglavja še niso končana

27. september 2011 ob 21:14

Pariz - MMC RTV SLO

V še vedno trajajoči zgodovini majhnega, a nepremagljivega galskega plemena se končuje poglavje. Po 52 letih risanja

slavnega stripovskega junaka Asterixa se od njega Albert Uderzo poslavlja. Stripar, ki je vlogo risarja in avtorja leta 1977 prevzel po smrti prvotnega pisca zgodb Renéja Goscinnyja, zdaj svinčnik predaja mlajšemu avtorju. V Italiji rojeni risar si je s prijateljem bojevitega Galca zamislil daljnega leta 1959, za umik pa se je danes 84-letni avtor odločil nedolgo po tem, ko so založniki Hachette Livres slavili prodajo 350.000.000. snopa Asterixovih prigod.

Njegova želja se bo tudi uresničila, saj je že nastaja nova knjiga, napovedana za konec prihodnjega leta, vendar za zdaj še pod neznanim imenom novega avtorja. Vse, kar je Uderzo izdal, je, da gre za avtorja, ki so ga na prevzem tako pomembne vloge dolgo časa pripravljali v studiu.

Asterix in Obelix rešujeta Britanijo

Prigode Asterixa in njegovega precej opaznejšega prijatelja Obelixa so prevedene v več kot sto jezikov, ob njem so odraščale generacije bralcev, zgodbe pa so dobile tudi svojo filmsko različico z nepozabnim Gerardom Depardieujem v vlogi Obelixa. Leta 2012 prihaja v kinodvorane še eno filmsko poglavje, *Asterix and Obelix: On Her Majesty's Service (God Save Britannia)*, v katerem bo v naslovni vlogi nastopal Edouard Baer in se podal prek kanala, da bi pomagal bratrancu Anticlimaxu v spopadu z Julijem Cezarjem. V vlogi Obelixa se bodo gledalci ponovno smejali Depardieuju.

Lani je nekatere ljubitelje stripa na noge dvignilo dovoljenje založnikov, da Asterixa uporabijo v kampanji za verigo restavracij s hitro prehrani McDonald's, češ da se je Uderzo prodal, čeprav so poznavalci skrivnostnega napoja moči v njihovih oglasih nastopali že leta 2002.

Košček zgodovine, ki se nikoli ne konča

Pred dvema letoma, ko je prebrisani Galec praznoval petdeset let, je Uderzova hči Sylvia medije jezno opozarjala, da je francoska založba njenega očeta prisilila k podpisu pogodbe, s katero je dovolil, da tudi po njegovi smrti še naprej pišejo in rišejo nove stripe o Asterixu. Prisiljen ali ne, naloga je zaupana novi generaciji, ki bo nadaljevala zgodbe o Asterixu in njegovi tovarišiji, ki sicer ves ta čas prebiva tam nekje sredi 1. stoletja pred našim štetjem, a je obenem vedno znova povezana tudi z bolj aktualnim dogajanjem. Pred leti se je tako Asterix znašel na potovanju v vesolje.

M. K.

Po 52 letih je čas, da 'otroci' zapustijo gnezdo. Prebrisani Asterix, Obelix, in če pozabimo njunega najzvestejšega prijatelja Kužifixa, se novim prigodam naproti podajajo pod okriljem drugih striparskih rok. Foto: EPA

Juliju Cezarju se napoveduje še en spopad z nezlomljivimi Galci, ki bodo tokrat na pomoč priskočili sorodnikom v pokrajini Britaniji. Foto: Kolosej

Albert Uderzo je skupaj z leta 1977 umrlim Renéjem Goscinnyjem ustvaril že dolgo legendarni lik klenega Galca Asterixa, ki skupaj s svojim oblinim prijateljem Obelixom brani Galijo pred osvajalskimi Rimljani. Foto: EPA

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/knjige/asterixov-oce-odlaga-svincnik-in-junake-predaja-novim-generacijam/267170>

27.09.2011

Lucky Luke v Dinamitu

Če želite imeti slično umetnino na steni vašega stanovanja ali tetovažo na intimnem delu vašega telesa ... info@stripi.si ali 041 681 646.

27.09.2011

Mladina 38/2011 - Izjave tedna

"Ne NATO ali razum, ampak ostarelost evropske populacije je v tem primeru srečna okoliščina v prid miru."
Predsednik Zaresa GREGOR GOLOBIČ. na Twitterju, o grožnji vojne ob morebitnem razpadu EU.

Vir: <http://www.facebook.com/#!/photo.php?fbid=10150306566710248&set=a.349918505247.163313.349861295247&type=1>

26.09.2011

Novice.Dnevnik.si Novice/Pop/Kultura

Stripovska mojstrovina Dekalog: Sledite skrivnostni knjigi usode skozi čas in prostor

Pop/Kultura - ponedeljek, 26.09.2011 09:54 Tekst: (kž)

Ljubljana - Dekalog je prava stripovska mojstrovina, delo francoskega avtorja Franka Girouda v desetih delih. Vseh deset zgodb med seboj povezuje Nahik, knjiga desetih božjih zapovedi, ki prehaja iz rok v roke med posamezniki, družinami in generacijami. Nahik po naključju pride v življenje glavnih junakov in vedno zelo usodno vpliva na njih; enega za drugim jih tragično uniči.

Naslovnica prve knjige Dekaloga

Nahik je knjiga razodetij z zadnjimi zapisi preroka Mohameda, ki naj bi pretresla in na novo opredelila temelje islama. Prav zato se zdi enako revolucionarna tako kristjanom kot muslimanom in ateistom, vse pritegne z močjo, ki se ji ne morejo upreti, na koncu pa jih pogubi. Le Nahik živi naprej.

Zgodbe se odvijajo na različnih koncih sveta in v različnih zgodovinskih obdobjih ter potekajo "v času nazaj"; prva se začne v sedanosti, vsaka naslednja pa je za nekaj desetletij prestavljena v preteklost. V vsebini se prepletajo religija, filozofija, medosebni odnosi, temna stran, ki se skriva v vsakem človeku.

Avtor scenarijev je **Giroud**, risanje pa je zaupal desetim različnim striparjem, med katerimi je tudi naš **Tomaž Lavrič**, ki je s svojimi risbami opremil četrti del Dekaloga. Prav ta zgodba se odvija tudi na našem nekdanjem ozemlju, v Jugoslaviji, pred in po II. svetovni vojni (o zgodbi si lahko več preberete spodaj). Lavrič oz. TBC, kakor ga poznajo v striparskem svetu, je delo posvetil svojima dedoma, ki sta se med vojno borila na nasprotnih si straneh.

Za ostale stripe so ilustracije izdelali Joseph Béhé, Giulio de Vita, Jean-François Charles, Bruno Rocco, Alain Mounier, Paul Gillon, Lucien Rollin, Michel Faure in Franz Drappier. V slovenščini so do sedaj izšli prvi štirje deli Dekaloga, zbrani v eni izdaji.

I. ROKOPIS

Prvi del je začetek, lahko pa bi rekli tudi konec zgodbe o knjigi desetih zapovedi, saj se vsak naslednji del pomakne v času nazaj. Prva knjiga z naslovom "Rokopis" se odvija leta 2001 v Glasgowu; neuspešni pisatelj Simon dobi v roke skrivnosten rokopis iz leta 1814 po precej nenavadni poti – zaupa mu ga stara gospa, ki kmalu zatem umre.

Simon se odloči, da bo delo prevedel in objavil kot svojega. Nahik hipoma postane prodajna uspešnica in popolnoma spremeni Simonovo življenje; a izkaže se, da nekdo pozna pravi izvor knjige, in ta hoče od Simona prav posebno plačilo ...

II. FATVA

Drugi del zgodbe je poimenovan "Fatva". Odvija se leta 2001 v Parizu in opisuje mladega Afričana Merwana, ki živi v Franciji in se aktivno udeležuje pri lokalnih islamskih fundamentalistih.

Nekega dne na vlaku po naključju sreča islamskega avtorja, nad katerim je razpisana fatva, verski odlok ali nekakšna mednarodna

islamska tiralica, ker je objavil delo o obstoju Nahika, ki bi lahko močno vplival na dojemanje islamskih izročil in Korana. Merwann se odloči, da ga ubije ...

III. METEORA

"Meteara", tretji del dekaloga, se odvija leta 1958 v Grčiji. Skupina znanstvenikov in antropologov se odpravi na nevarno pot čez gore do ortodoksnega samostana Meteora, kjer naj bi hranili legendarno knjigo desetih božjih zapovedi.

Med njih se je vtihotapil psihotični morilec na begu, za katerega nihče ne ve ...

IV. ZAPRISEGA

Prolog četrte zgodbe, naslovljene "Zaprisega", se odvija v Mostarju leta 1937, kjer spoznamo pet prijateljev, Davorja, Vilka, Mileno, Safeta in Josipo, ki še ne slutijo, da jih bodo okoliščine druge svetovne vojne postavile na nasprotni bregove.

Zgodba se nadaljuje leta 1946 v Rimu. Srbski duhovnik Davor, ki po vojni živi v Vatikanu, svojemu svaku Vilku, hrvaškemu fašistu, s ponarejenimi dokumenti omogoči pobeg iz taborišča v Vatikan. Vilko je med vojno ubil Safeta, ki je bil poročen z Mileno, Davorjevo neuslišano ljubeznijo, oba pa sta se priključila partizanom v jugoslovanski vojski. Cinično in melanholično povojno obdobje je vsakemu od petih prijateljev namenilo drugačno usodo ....

Kočni vtis

Odličen. Prava kombinacija estetike in realizma, upanja in teme, dobrote in zlobe, kakor se za pravi strip tudi spodobi. Zgodbe so mešanica kriminalke, ljubezenske pripovedi, pustolovščine in drame. Glavni junaki odkrijejo svojo temno stran in ji povsem podležejo, pa še vedno najdejo za svoja dejanja pri bralcu veliko razumevanja. Ilustracije so klasične, niso preveč robustne in ob prebiranju zgodb nudijo še dodaten vizualni užitek.

Nestrpno pričakujemo izdajo ostalih šestih delov. Založnik **Aleksander Buh** iz Strip.art.nice Buch obljublja, da nam ne bo treba več dolgo čakati.

Vir: <http://www.dnevnik.si/novice/kultura/1042468215>

26.09.2011

Novice.Dnevnik.si Novice/Pop/Kultura

Umri legendarni mojster stripa, oče Zagorja in Dylana Doga, Sergio Bonelli

Pop/Kultura - ponedeljek, 26.09.2011 17:07 Tekst: (nam)

milano - Sergio Bonelli, legenda stripa, stvaritelj Zagorja, Mistra Noa, Dylana Doga in še številnih drugih nepozabnih likov ob katerih so odrasle cele generacije je danes dopoldan, po krajši bolezni, v 79. letu starosti preminul na svojem domu v Milanu.

(Foto: splet)

Sergio Bonelli je od svojega očeta **Giana Luigija Bonellija**, ki ga poznate predvsem po njegovi stvaritvi, liku Texu Willerju, leta 1957 podedoval založniško hišo, ki je pod njegovo taktirko v naslednjih nekaj desetletjih postala najbolj pomemben prostor za širjenje kulture stripa v in izven Italije.

Zagor. (foto: Splet)

Bonellijev nenaden vzpon in slava sta se začela leta 1961, ko je luč sveta ugledal lik Zagorja, Te-Nej. Kasneje je oživel še lik "Gospoda Ne-ja", natančneje leta 1975, ki je prvi Bonellijev junak, ki ni živel na Divjem Zahodu.

Gospod Ne. (foto: Splet)

Konec osemdesetih je risar doživel velik uspeh s svojim herojem iz nočne more, Dylanom Dogom, ki je celo oživel na televizijskem ekranu.

Dylan Dog. (foto: Splet)

Bonellijevi stripi so bili v svojem času, času bivše Jugoslavije, neizbežen del kulture tamkajšnje odraščajoče generacije. V bližnji

preteklosti pa so stripi kot "kulturna zapuščina" ponovno postali popularni, predvsem za zbiratelje.

Pokojnikova založniška hiša, **Sergio Bonelli Editore**, je na svoji uradni strani danes objavila žalno sporočilo, v katerem sporočajo, da jih je njihov urednik "po krajši bolezni zapustil. Založniška hiša se zahvaljuje vsem tistim, ki so v tem času, izkazali svojo naklonjenost pokojnemu."

Za vse, ki si želijo zapisati kako misel ali pustiti sožalno sporočilo pa so ustvarili celo **spletno žalno knjigo**.

Vir: <http://www.dnevnik.si/novice/kultura/1042475521>

26.09.2011

Slovo očeta stripovskega junaka Zagorja, "gozdnega duha s sekiro"

Tudi v državah nekdanje Jugoslavije je užival kultni status

26. september 2011 ob 16:11,

zadnji poseg: 26. september 2011 ob 16:34

Monza - MMC RTV SLO

V 79. letu starosti je umrl Sergio Bonelli, italijanski risar stripov in založnik, ki je med drugim ustvaril stripovskega junaka Zagorja.

Bonelli, ki se je rodil leta 1932 v Milanu, je bil sin **Giana Luigija Bonellija**, ustvarjalca Texa Willerja in številnih drugih likov iz italijanskih stripov. Da bi se oddaljil od očetovega ustvarjanja, je Sergio Bonelli najprej risal pod imenom Guido Nolitta.

Začel je s prevodom španske stripovske serije Verdugo Ranch v italijanščino, leta 1958 pa je ustvaril svoj prvi lik, Un ragazzo del Far West. Podpisal se je tudi pod več epizod Little Rangerja.

Leta 1960 je spoznal ilustratorja **Galliena Ferrija**, s katerim sta leto pozneje ustvarila lik Zagorja Te-Neja, "gozdnega duha s sekiro", ki je z leti dosegel kultni status - tudi na območju držav nekdanje Jugoslavije, kjer ima še vedno zveste oboževalce. Bonelli je bil avtor skoraj vseh zgodb omenjene stripovske serije do leta 1980. Konec 80. se je "rodil" Dylan Dog, stripovski lik, ki je lani zaživel tudi na filmskem platnu, a ni navdušil ne kritikov ne občinstva.

Bil je predsednik založbe Sergio Bonelli Editore (nekoč CEPIM), največjega italijanskega izdajatelja stripov, pri katerem izhajajo tudi Tex, Dylan Dog, Mister No in številni drugi.

Župan Milana **Giuliano Pisapia** je o pokojniku, ki je po kratki bolezni umrl v Monzi, povedal: "*Sergio Bonelli nas je navduševal, ko smo bili še otroci, s svojimi risbami pa je navduševal tudi odrasle. Za sabo je zapustil like, kot sta Tex Willer in Dylan Dog, o njunih dogodivščinah smo celo sanjali.*"

A. K.

Med najprepoznavnejšimi liki iz stripov, ki so izhajali pri Bonellijevi založbi, so Dylan Dog, Tex in Zagor. Foto: Sergio Bonelli Editore

Vir: <http://www.rtvsllo.si/kultura/drugo/slovo-oceta-stripovskega-junaka-zagorja-gozdnega-duha-s-sekiro/267063>

23.09.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

23.09.2011

Čenča

september 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

19.09.2011

Na današnji dan19. september 2011 ob 00:00
Ljubljana - MMC RTV SLO

1928 je bil prvič predvajan film Walta Disneyja Parnik Willie, v katerem je imela glavno vlogo Miki Miška. Film si je ogledalo na stotine milijonov ljudi, mnogi med njimi pa so prebrali in pogledali stripe. Filmu so ob podobah dodali tudi zvok, risani filmi do bili do takrat nemi. Priljubljenemu Mikiju je glas posodil sam Walt Disney. Lik Mikija Miške je bil zastopan v kar 117 filmih. Ob glasbi, ki jo je dodajal kasneje, se je Disney leta 1932 odločil in izdelal prvi barvni risani film, celovečerni risani film pa je nastajal kar tri leta.

V Disneyjevih studijih so našli marsikatero priljubljenega junaka. Foto: EPA

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/na-danasnji-dan/19-september-smrt-kranjskega-polihistorja-vajkarda-valvasorja/139280>

19.09.2011

Novice.Dnevnik.si Objektiv/Več vsebin

junaki stripov se ne spreminjajo**Če boste brali stripe, se vam ne bodo trajno okvarili možgani**

Več vsebin - sobota, 17.09.2011 Tekst: Uroš Zupan

Standardno dalmatinsko malomestno okrožje na otoku Murter v mestecu Murter, enkrat v prejšnjem stoletju in prejšnjem tisočletju. Večer je in mi smo ravnokar prispeli. Oče in mati sta se odločila, da se zapeljemo malo bolj na jug, ne samo do Savudrije ali pa Raba. Njuna odločitev je bila nekako logična in na mestu: imeli smo namreč nov avto, za tiste čase pravo limuzino, ki se je ponašala s 1600 kubiki in devetdesetimi konji - sivega fiata 125.

Če sem čisto natančen, smo v letu 1971. Oče je avto parkiral v bližini turističnega biroja, zraven je bil tudi pomol in seveda morje in nekje na pomolu - trafika. Pri moji takratni starosti so trafike že začele dobivati velik pomen. Bile so čisto poseben, a v isti sapi tudi univerzalen kraj. V njih je bilo mogoče dobiti skoraj vse, kar me je kot otroka zanimalo: nekatere igrače, recimo plastične pištole kolibri, par vrst avtomobilčkov, lovske nože, različne vrste sličic in pa seveda stripe.

Zakladi med odpadnim papirjem

Stranski stranici trafike nista bili rezervirani za pornografijo, kot se to redno dogaja danes, takšen tisk je bilo treba takrat pretihotapiti čez državno mejo, zato so se morali domači "bralci" zadovoljiti z blažjimi, socialističnimi izpeljavami in variantami - Startom, Čikom, Adamom in Evo in kasneje z Zum Reporterjem -, pač pa so bili tam stripi. Platnice stripov so bile debele, naslovnice seveda barvne, na njih pa Indijanci, kavboji in druge kreature z Divjega zahoda, kajti ravno nekje v tistem času so začeli pri nas, se pravi v Jugoslaviji, izhajati Bonellijevi stripi v edicijah Zlatna Serija in Lunov Magnus Strip.

Ko sem bil v osnovni šoli, je bilo posebej aktualno polpedagoško svarilo, ki se je s šole (od učiteljev) preneslo najprej na starše in s staršev seveda tudi na nas. Glasilo pa se je: če boste brali stripe, se vam bodo trajno okvarili možgani, in ko malo odrastete, vam bo za vedno onemogočeno, da bi se prebili skozi kakšno resnejšo knjigo. Pravzaprav vas bo branje stripov odvrnilo od vsakršnega poskusa, da bi brali še kaj drugega razen čtiva, ki ga prodajajo v trafikah.

A moj oče tega očitno ni vedel ali pa temu ni verjel ali pa sem bil jaz še na samem začetku osnovne šole in ta pedagoška svarila še niso prišla do staršev ali pa je bil vzrok drugje - v poletju, dopustu, koncu dolge vožnje -, da je popustil pred mojim moledovanjem in pristal, da mi bo kupil enega od stripov, ki so krasili murtersko trafiko. Nemara je ob nakupu tudi dodal, da tistega, kar notri piše, ne bom razumel, saj je bilo napisano v srbohrvaščini.

Zdaj je bilo na meni, da si strip izberem. Dolgo sem kolebal in se na koncu odločil: *Teks Viler - Opasna tajna*. Na naslovnici so bili namreč Indijanci, a ko sem ga odprl in začel listati, sem bil precej razočaran, saj se je v njem le malo stvari vrtelo okrog moje simpatije - Indijancev, teh je bilo le za vzorec in bili so negativci, glavni so bili kavboji, toda na srečo je bil tam Teksov prijatelj, Indijanec iz plemena Navajo Tiger Džek.

S tem nakupom se je zgodil premik v oblikovanju družinskega proračuna - pojavilo se je novo stroškovno mesto: znesek za občasne nakupe stripov. Vsota je bila, kot vse vsote v tistem času, seveda skromna. Denar se je trošil za Lunov Magnus Strip in za stripe iz Zlatne Serije. Kasneje in sočasno s tem pa tudi za Zvitorepčev roman v stripu in za Politikin zabavnik, ki je začel izhajati v slovenščini in je pri meni bolj nadomestil Vseveda kot pa Zvitorepca, čeprav sem tudi Zvitorepca včasih bral; najraje sem imel epizode o Jekleni pesti, Johnnyju Jaguarju in Tiffany Jones, v Zabavniku pa "notranji strip" - Fantoma, Flasha Gordona, Ripa Kirbyja, Modesty Blaise...

Ampak denar za kupovanje stripov je bil vedno skromen in je skromen tudi ostal in nakupi stripov niso bili glavni vir naših malih kolekcij. Glavni vir pridobivanja stripov so bile zbiralne akcije starega papirja. V trenutku, ko si tako stal pred polnim kontejnerjem starega papirja ali pa ko si se znašel pod stopnicami v stari osnovni šoli in fantov iz višjih razredov kot po nekakšni hipni čarovniji ni bilo na spregled in si bil tam sam ali pa še s prijateljem ali dvema, toliko, da konkurenca ni bila prevelika, pod soncem ni bilo srečnejšega človeka od tebe.

Potem si se zakopal v kupe papirja in se s suhimi rokami in tankimi prsti trudil razvozlati vrvice, ki so povezovale svežnje, in če to ni šlo, si poskusil na silo in si stripe, če si jih seveda našel, našel pa si jih vedno, preprosto vlekel ven, toda pri tem vlečenju si pazil, da jih nisi poškodoval. Ko si kaj našel, in če je bil s tabo še kdo, si hotel deliti veselje z njim in on s tabo in sta se na najdbe opozarjala s kriki navdušenja. In res si imel nekoč srečo in si v nekem kontejnerju, ki je stal pred osnovno šolo Alojza Hohkrauta, našel skoraj vse tiste stripe, ki so delali družbo Teksu Vilerju, kupljenemu v trafikah na otoku Murter; med njimi pa sta najbolj izstopali dve epizodi Zagorja: *Zarobljenici rvene veščice* in *Pukovnikova podvala*.

A obstajal je še en način, da smo prišli do stripov - kraja. Stripe smo kradli iz kleti v stolpnici. Tega nismo počeli iz gole adrenalinske objestnosti, ampak bolj iz nekakšnih metafizičnih razlogov, čutili smo, da imamo do njih pravico tisti, ki v sebi nosimo večjo ljubezen, mislili smo si, da si jih zaslužimo bolj od prvotnih lastnikov, ki so jih umaknili iz obtoka, nanje skoraj pozabili in jim zato našli mesto, pravzaprav zadnje počivališče, v kletih. Nekaj podobnega se nam je kasneje zgodilo z longplejkami; te smo si včasih sposodili in jih nikoli več vrnilo prvotnemu lastniku. Svoje dejanje pa smo samim sebi opravičevali z istim razlogom: z večjo ljubeznijo.

Strip z Zagorjevimi dogodivščinami

Scott McCloud je bil takrat star malo več kot deset let in njegov esej o stripu v obliki stripa Kako nastane strip še znanstvenofantastična ali pa futurološka postavka, ki jo bo mogoče prinesla prihodnost ali pa tudi ne. Prav tako so bila znanstvenofantastična ali pa futurološka postavka tudi vsa temeljna vprašanja, ki si jih bo McCloud v "oddaljeni" prihodnosti postavljati in nanje v obliki stripa odgovarjal: vprašanja o umetniški obliki, definicijah stripa, osnovnih elementih, o tem, kako um procesira jezik stripa, o tem, kaj se dogaja med posamičnimi kadri (sekvencami), o času v stripu, o interakciji besed, risb in pripovedovanju...

A ljudje ne potrebujemo umetnostne teorije, da bi v umetnosti uživali, in večina konzumentov umetnosti te teorije ne pozna in o njej ne ve ničesar. Stripe smo brali, kot jih berejo otroci, k njim smo pristopali, kot pristopajo otroci k vsaki stvari, ne samo k branju stripov; zdelo se nam je, da se potapljam v nekakšen čudež, ki mu brezpogojno verjamemo, saj je odpiral in širil naš svet in s tem hranil našo domišljijo in nam dajal iluzijo, ki pa je bila za nas čista in oprijemljiva resničnost, iluzijo, da je v življenju dosegljivo in mogoče popolnoma vse.

Najbolj priljubljen strip je bil zagotovo Zagor, ki je prestopal žanrsko polje dogajanja na Divjem zahodu v devetnajstem stoletju, saj so se v njem časi in epohe mešali. Strip z Zagorjevimi dogodivščinami je bil sicer ujet v točno določeno obdobje, a je vseboval tudi znanstvenofantastične elemente iz prihodnosti in prav tako tudi elemente iz preteklosti. Zagorju so sledili Komandant Mark, Veliki Blek, Teksa Viler, Mali Rendžer in tudi stripi, ki niso izhajali v edicijah Lunov Magnus in Zlatna Serija, recimo Diabolik.

V stripih, ki smo jih brali, so bili tudi humoristi, ironični, da ne rečem nevrotični vložki, ki so nekako razelektirali atmosfero napete zgodbe, in pa osebe (Čiko, Profesor Okultis), ki so utelešale takšen pogled na svet, bile nosilci takšnih idej, bile nekakšna protiutež neustrašnim junakom, ki so nas kot otroke najbolj zanimali; vendar pa so bile te bolj sublimne plasti za nas manj opazne, prikrite, registrirali smo jih, a nismo vedeli, kaj z njimi početi, toda to nikakor ni zmanjševalo bralskega užitka.

Zaradi osredotočenosti na junaštvo in nepremagljivost glavnih junakov sem doživel pravi šok, ko mi je v roke prišel prvi Alan Ford, ki ga nisem in nisem mogel združiti s svojo takratno percepcijo stripov in stripovskih junakov. Bil sem nekje sredi osnovne šole in svet se mi je obrnil na glavo. Kar naenkrat ni bilo več osebe, s katero bi se lahko identificiral, nikjer ni bilo nobenega Duha s sekuro, ki bi se kot Tarzan gugal na lijanah, pa napol Indijanca Teksa, kar naenkrat ni bilo "ničesar in nikogar", le neki starec na lesenem invalidskem vozičku, ki je davil bralce in svoje tajne agente z didaktičnimi zgodbami o Homerju in s svojo udeležbo pri zgodovinskih dogodkih, potem neki godrnjavec in nezadovoljnejš z velikim nosom, potem visoki blondinec, ki je bil še najbliže temu, da bi se lahko z njim identificiral, a kaj, ko je bil tako plašen in neroden in ni obvladal borilnih veščin in je vedno zardeval, potem nekdo, ki je imel vse bolezni tega sveta, in obubožani plemič v razzcapani obleki in zavajeni, leni šef in pa, kot smetana na torti, še izumitelj s svojimi nesmrtnimi parolami.

Nehote in z vso silo sem trčil ob nekaj, kar bo čez leta obveljalo predvsem v sferi književnosti: za branje nekaterih knjig je potrebna zrelost, isto velja tudi za branje stripov. Če seveda želimo in hočemo dobiti totalen vpogled vanje, če hočemo, da se nam predstavijo in razkrijejo v vsej svoji večplastnosti.

Začenjal sem razumeti Alana Forda

Bralne navade so zelo specifična stvar, vendar imajo neko precej vsesplošno veljavno pravilo; ljudje, ko se prenehajo šolati, povečini pozabijo na knjige, vsaj v dobi pred strašnim razcvetom tehnike in tehnologije je bilo tako, in se s tem v prvi vrsti avtomatično prikrajšajo za avtorefleksivno zrenje nase; a polpedagoško svarilo se ni uresničilo - branje stripov mi ni skisalo možganov in mi za vedno onemogočilo, da bi se prebil skozi kakšno resnejšo knjigo. Knjige sem vzljudil in pri tem je tudi ostalo.

Pravzaprav sem začel živeti "dvojno življenje". Bral sem knjige in stripe. Takrat ne več Lunovega Magnusa Stripa in edicij Zlatne serije, ki so mi, v enem najbolj žalostnih prizorov mojega otroštva, zaradi vlage in nepredvidljivega vodostaja zgnili v kleti, ampak bolj moji takratni starosti, predvsem pa času primerne - Stripoteko, stripe zagrebškega Novega kvadrata, Magno Purgo in pa nepogrešljivega Alana Forda, ki sem ga počasi začenjal razumeti. V osemdesetih je bilo stripe zanimivo kombinirati s Stendhalovimi in Balzacovimi romani, s Petronijevim Satirikonom, Voltairovim Kandidom, z Življenjskimi nazori mačka Murra ali pa s Célinovim Potovanjem na konec noči.

Potem pa sem branje stripov za celo desetletje opustil in jih povsem nenadejano ponovno odkril, tako kot prvič, na otoku: na letovanju na Mljetu. Kot vsako leto sem s sabo vzel precej knjig in za začetek prebral Andričevi Travniško kroniko in Most na Drini in nato nekega jutra po naključju opazil, da ima gazdaričin sin, ki ni bil več v osnovni šoli, ampak v svojih dvajsetih, kopico stripov. Zgodovina se je ponovila, a ne kot farsa. Stripi, ki jih je imel, so bili Bonellijevi. Sposodil sem si jih, jih začel brati in se hitro navlekel na Dylana Doga ter si hodil nato vsak dan znova sposojat nove epizode.

Ko sem bral, se mi je zdelo, da občasno tonem v podobno čarovnijo, v katero sem se potapljal, ko sem bil še otrok. Trudil sem se, da se ne bi preveč oziral na tehnikalije, arhitektoniko, strukturo. Tudi junak mi je bil nekako pisan na kožo, bil je fino melanholičen, zasanjan, skrivnosten, prav takšna je bila tudi vsebina stripov - raziskave nočnih mor in paranormalnih pojavov; vseč mi je bilo tudi, da je vozil hrošča in imel za pomočnika, za protiutež, samega Groucha Marxa.

Zgodba se je potem samo ponavljala, kolikor je seveda dopuščal čas. Na morju sem bral svoje najljubše čtivo: debele, po tisoč strani dolge romane in pa stripe, ki so jih v paketih po tri prodajali po znižani ceni. In včasih se je zgodilo, da sem, ko sem enkrat začel brati stripe, pozabil na knjige in ostal samo pri čitvu, ki sem ga kupil v trafiki.

Slavni argentinski pesnik in pisatelj Jorge Luis Borges je napisal znameniti verz: vedno sem si predstavljal, da bo raj nekakšna vrsta knjižnice. Ker imam rad knjige in ker imam doma rad knjige, ki so mi všeč, in ker se v družbi knjig dobro počutim in ker dobro počutje povezujem z nečim, kar včasih imenujemo raj, sem si tudi sam z leti in desetletji ustvaril manjšo knjižnico.

V tej knjižnici pa je ob svetovnih klasikih, domačih klasikih in sodobni književnosti prostor tudi za stripe, tako tiste, ki sem jih bil bral kot otrok in danes ponovno izhajajo ali pa so izhajali, to je za Zvitorepca, Alana Forda, Zagorja, Modesty Blaise, potem za stripe, ki sem si jih kot mladostnik sposojal in so danes postali klasika, za Gilberta Sheltona, Roberta Crumba, Magno Purgo, kot tudi za stripe, ki so izhajali kasneje in pa tudi prej, a jih nisem poznal, in so prav tako postali klasika: Spiegelmanov Maus, Austerjevo Stekleno mesto, Pratto Corto Maltese, kolaboracije Mila Manare z znanimi filmskimi režiserji, v obliki stripa imam celo Proustovo Iskanje izgubljenega časa, tu so še Horjakove Ride, antologije slovenskega stripa, Slovenski klasiki v stripu...

Ker sem bolj kampanjski bralec, tudi stripov ne berem redno. Ko pa jih, sploh če berem tiste, ki sem jih bral kot otrok, se trudim, da v njih ne bi iskal napak, tudi pred desetletji v njih nisimo iskali napak, a se nam je vseeno zdelo čudno, kako lahko Zagor tako energično kravla pod vodo. V branju skušam preprosto uživati. Občasno mi to tudi uspe.

Pri branju pa vedno znova opažam, da sem pozoren na iste stvari. Še najbolj na to, kako se z leti moja zunanost spreminja, junaki stripov pa ostajajo enaki, imajo isto fizično podobo, odporni proti staranju so za vedno ujeti v brezčasju domišljije. To jim neskončno zavidam. (Seveda obstaja tudi možnost, da se najde kakšen scenarist, ki se odloči, da jim bo naprtil usodo človeške vrste. Toda če je "blagovna znamka" uspešna, se kaj takega težko zgodi.)

Opazil pa sem tudi, da me junaštva ne pritegnejo več v tolikšni meri, kot so me včasih, pravzaprav se mi zdijo pretirana in smešna, dosti bolj sem pozoren na človeško, na tisto, kar smo včasih opazili, a nismo registrirali, saj nam je bilo popolnoma tuje, ker je pripadalo svetu odraslih; na godrnjavost, na poraze, na skepso, ironijo, predvsem pa na zdravilni in odrešujoči humor. Lik debelega in

požrešnega Mehikanca Čika mi je postal precej bolj domač in zanimiv od lika Zagorja. Toda to so bolj moje individualne preference. Avtorefleksivnost, ki jo dobi človek, če veliko bere.

Če zdaj razširim horizont in izstopim iz svojih individualnih preferenc ter skušam napisati še kaj o današnji aktualnosti in relevantnosti stripov, s katerimi sem odrasel (dobri stripi imajo tudi nadčasovno dimenzijo in niso strogo usidrani v obdobje, v katerem so nastali), potem sta prvi stvari, ki mi padeta na pamet, Ministarstvo za istraživanje ruda i gubljenje vremena iz Alana Forda in pa legendarni strip Kostje Gatnika iz Magne Purge, ki bi imel lahko naslov Prilika o prstu v riti. Mar nimamo vedno znova, ko gledamo televizijo in beremo časopise, občutek, da spremljamo sestanke na prej omenjenem ministrstvu, ki se mu pridružuje še občutek, da nam je nekdo nekam potisnil prst? Ne ve se točno, kdo, a ve se precej točno, kam.

19.09.2011

Mladina 37/2011 - Izjave tedna

»Gazela je sicer hitra in vzdržljiva žival, toda tudi ona se mora po tem, ko pobegne levu ali gepardu, ustaviti in spočiti.« Predsednik uprave mednarodnega slovenskega podjetja Fotona MATJAŽ LUKAČ, v Dnevniku, o tem, da ni nič nenavadnega, če podjetje po prejetju nagrade zaide v težave.

Vir: <http://www.mladina.si/>

19.09.2011

Strip o Sarah Palin

Biografija o Sarah Palin: kokain, prešuštvo in rasizem

Knjiga izide 20. septembra
15. september 2011 ob 10:17
Washington - MMC RTV SLO

Težko pričakovana biografija Sarah Palin nekdanjo republikansko podpredsedniško kandidatko obtožuje, da je jemala kokain, kadila marihuano in imela dalj časa razmerje s poslovnim partnerjem svojega soproga. *The Rogue: Searching for the Real Sarah Palin* (V iskanju prave Sarah Palin) uglednega, čeravno kontroverznega avtorja **Joeja McGinnisa** navaja trditve, da je Palinova snifala kokain z vrha 200-litrskega soda na izletu s snežnimi sanmi s prijatelji. Poleg tega naj bi kadila marihuano s profesorjem med študijem na kolidžu Mat-Su na Aljaski.

320-stranska knjiga, ki bo v ZDA izšla prihodnji teden, citira družinskega prijatelja Palinove, ki trdi, da je tudi njen soprog Todd Palin jemal kokain.

McGinniss, ki si je ime ustvaril kot mlad pisec študije kampanje **Richarda Nixona**, *The Selling of the President 1968* (Prodaja predsednika 1968), je Palinovo ujezil, ko se je preselil v hišo poleg njene v Wasilli na Aljaski. Palinova ga je opozorila, naj ne vohuni za njeno družino, dejala pa je, da ga ima na sumu, da je skušal skozi okno svoje hiše opazovati sobo njene hčerke.

Knjiga tudi v stripu

Knjiga naj bi podkrepila obtožbe, ki jih je Palinova v preteklosti že zanikala, in sicer da je imela sredi 90. let pol leta razmerje z moževim poslovnim partnerjem. McGinniss piše, da je razmerje zakon Palinove močno zamajalo.

Napetost pred izidom knjige stopnjuje dogovor, ki ga je McGinniss sklenil z Garryjem Trudeaujem, avtorjem stripa *Doonesbury cartoon*, da vključi izvlečke knjige v strip. Nekateri ameriški časniki ne želijo objaviti stripa, v katerem najdemo tudi trditve, da "Palinovi ni ugodno v prisotnosti temnopoltih ljudi".

Kot večina republikancev tudi Palinova svojo javno podobo gradi na temelju družine, tradicionalnih vrednot in krščanskih nauk.

K. S.

Sarah Palin se še vedno ni izjasnila, ali namerava kandidirati za predsednico ZDA. Foto: EPA

Vir: <http://www.rtvsllo.si/svet/biografija-o-sarah-palin-kokain-presustvo-in-rasizem/266302>

19.09.2011

Foto in video: Okostje Leonore, 13-metrske samice kita iz Piranskega zaliva, visi z muzejskega stropa

Scenarij razstave je zasnovan kot kriminalka
14. september 2011 ob 20:00
Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

Okostje mlade samice brazdastega kita, katere truplo so spomladi 2003 opazili v Piranskem zalivu, je največji muzejski eksponat v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, ki je pripravil razstavo *Skrivnostna smrt mlade Leonore*.

...

Za otroke strip tudi z Leonorino zgodbo

Razstavo spremlja katalog z naslovom *Brazdasti kit Balaenoptera physalus v Prirodoslovnem muzeju Slovenije*, ki presega okvir klasičnega razstavnega kataloga. V njem so predstavljeni kiti kot živalska vrsta, kiti v geološki zgodovini, kiti v severnem Jadranu, posebna pozornost pa je namenjena brazdastemu kitu, njegovi razširjenosti, številčnosti, ogroženosti ter načinu življenja. Predstavljen je tudi postopek pridobitve okostja in prepariranje, v zadnjem poglavju *Kiti v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije* pa je opisanih šest primerkov posameznih delov kitov in delfinov, ki jih hrani Prirodoslovni muzej.

Otrokom in mladini je namenjen strip z enakim naslovom, kot ga ima razstava: *Skrivnostna smrt mlade Leonore* in podnaslovom *Ljubezenska zgodba s primesmi kriminalke*, ki temelji na resničnih dogodkih.

B. Ti.

Sestavljanje okostja samice brazdastega kita v depoju Prirodoslovnega muzeja je bila zahtevna naloga. Foto: Ciril Mlinar - Cic

Celoten članek si preberite na: <http://www.rtvsllo.si/kultura/razstave/foto-in-video-okostje-leonore-13-metrske-samice-kita-iz-piranskega-zaliva-visi-z-muzejskega-stropa/266273>

15.09.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

15.09.2011

Čenča

september 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

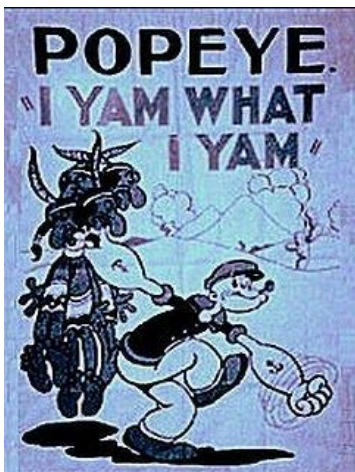
12.09.2011

10. september: Popajeva premiera leta 1935

10. september 2011 ob 00:00
Ljubljana - MMC RTV SLO**1935 so na radiu NBC prvič predvajali zgodbo o mornarju Popaju.**

Slavni lik, ki mu družbo dela Oliva, si je zamislila Elzie Crisler Segar, prvič pa je v stripu Thimble Theatre zaživel 17. januarja 1929. Kmalu je mornar postal osrednja oseba stripa, ki je veljal za najbolj priljubljeno tovrstno čtivo v 30. letih prejšnjega stoletja. Tudi ko je Segarjeva leta 1938 umrla, je Thimble Theatre še naprej izhajal, le da ga je Bud Sagendorf, ki ga je prevzel, preimenoval v Popaja. Ta še vedno izhaja; za nedeljske izdaje časopisov ga riše Hy Eisman, medtem ko med tednom izhajajo še stari stripi.

V 30. letih 20. stoletja je bil Popaj ena od najbolj priljubljenih risank, ki se je za prevlado boril z Mikijem Miško. Mornar, ki je nadvse ljubil špinačo, je v risankah navduševal vse do leta 1957. Po nekaj letih premora so nove dele ustvarili med letoma 1960 in 1962, nato pa še med letoma 1978 in 1982 ter v letih 1987 in 1988.

Le kdo ne pozna Popaja?

Vir: <http://www.rtvsl.si/kultura/na-danasnji-dan/10-september-popajeva-premiera-leta-1935/139076>

09.09.2011

Mladina 36/2011 - Izjave tedna

»Žbogar je jasno pokazal, tako z besedami kot z govorico telesa, da si želi Slovenija poglobiti odnos z ZDA.«
Takratni ameriški veleposlanik v Sloveniji YOUSIF GHAFARI, v diplomatski depeši (via WikiLeaks), o nazornem lezenju v rit.

Vir: <http://www.mladina.si/>

09.09.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

09.09.2011

Čenča

september 2011

Vir: http://www.dnevnik.si/nedeljski_dnevnik/klub/cenca

07.09.2011

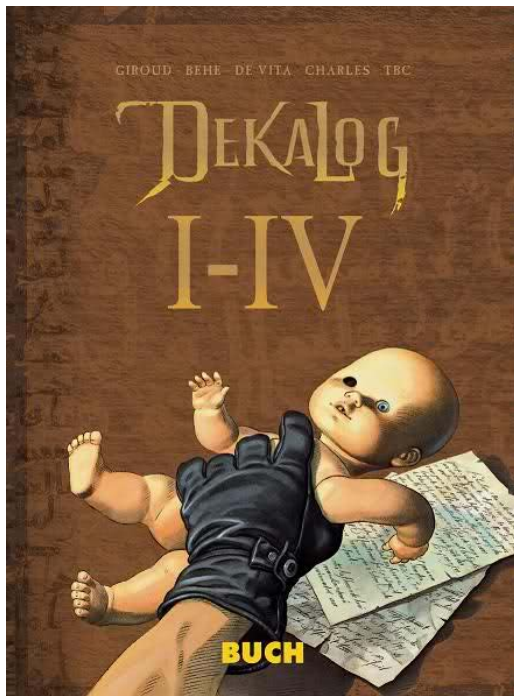
Izšla je knjiga **Dekalog I-IV**.

Povzetke si oglejte na:

- I. Rokopis: http://www.stripi.si/dekalog/Idek_1-12_NR.pdf
- II. Fatva: http://www.stripi.si/dekalog/IIdek_1-12_NR.pdf
- III. Meteora: http://www.stripi.si/dekalog/IIIdek_1-12_NR.pdf
- IV. Prisega: http://www.stripi.si/dekalog/IVdek_1-12_NR.pdf

Max Modic o knjigi: http://www.mladina.si/tednik/201121/knjiga_razodetja

Knjižnice naj za nakup kontaktirajo firmo Avrora AS d.o.o. - info@galarna.si, tel. 059 932 107, fax 059 949 970.

06.09.2011

Četrtek, 22. sept. ob 19.00, Trubarjeva hiša literature, Ljubljana - predstavitev zbirke **Hribci kremeniti**.
Z avtorjem, Marjanom Mančkom, se bo pogovarjal Bojan Albahari, član uredništva revije Stripburger.

06.09.2011

Forum Ljubljana, ZAVOD ZA UMETNIŠKO IN KULTURNO PRODUKCIJO, Metelkova 6, 1000 Ljubljana
tel. +386 1 2319662, fax. +386 1 4338074, core@mail.ljudmila.org, <http://www.stripburger.org>

SLOVENSKI KLASIKI V STRIPU, HRIBCI KREMENITI IN

POSEBNA STRIPBURGERJEVA DELAVNICA

Revija Stripburger se v sodelovanju z revijo Mladina, Muzejem in galerijami mesta Ljubljane, Strip.art.nico Buch ter Trubarjevo hišo Literature pridružuje Festivalu stripa, ki ga organizira Mestna občina Ljubljana.

Slovenski klasiki v stripu bodo oživilo zbirko kratkih satiričnih stripov, ki je prvič izšla maja 2009, ter stripe postavili v branje prebivalcem mesta Ljubljana in njenim obiskovalcem z razstavo na City Lightih. V Strip.art.nico Buch se boste lahko pogovarjali z dvema od ustvarjalcev in od njih pridobili posvetilo v svojem izvodu.

V Trubarjevi hiši literature v Ljubljani pa bo Stripburger predstavil zbirko *Hribci kremeniti* slovenskega klasika, strip avtorja, ilustratorja in animatorja Marjana Mančka. V Trubarjevi hiši literature je do konca septembra tudi na ogled razstava, ki predstavlja presek avtorjeve ustvarjalnosti.

Stripburgerju se lahko pridružite tudi na **dvodnevni delavnici stripa**, ki bo potekala v Mestni galeriji Ljubljana.

Urnik

torek, 20. sept. – pon., 26. sept. 2011, City Lighti v Ljubljani

razstava Slovenskih klasikov v stripu

sreda, 21. sept. 2011 ob 19.00, Strip.art.nica Buch (Murgle center), Ljubljana

podpisovanje nove izdaje Slovenskih klasikov v stripu. Podpisovala in pogovarjala se bosta z vami **Zoran Smiljanič** in **Iztok Sitar**, ki sta za Klasike pripevala več stripov.

čet., 22. sept. ob 19.00, Trubarjeva hiša literature, Ljubljana

predstavitve zbirke Hribci kremeniti. Z avtorjem, **Marjanom Mančkom**, se bo pogovarjal Bojan Albahari, član uredništva revije Stripburger.

pet., 30. sept., 16.00–20.00 in sob., 1. okt., 10.00–18.00
Stripburgerjeva stripdelavnica, Mestna galerija Ljubljana

mentorja: David Krančan, Andrej Štular

SLOVENSKI KLASIKI V STRIPU

zbirka stripov - 1. ponatis in razstava na City Lightih

192 str., trda vezava, barvna naslovnica, čb notranjost, 17 eur

Projekt *Slovenski klasiki v stripu* je v več ustvarjalnih sunkih potekal vse od leta 1992, ko sta Tomaž Lavrič in Ivo Štandeker prišla na idejo, da bi dela slovenske klasične literature in druge teme iz slovenske popkulture in politične scene na novo interpretirala v kratkih, enostranskih stripovskih priredbah. Rezultat je **zbirka skorajda dvestotih stripov 66 slovenskih avtorjev**, ki se večinoma **v satiričnem duhu** lotijo kanonizirane Cankarjeve Skodelice kave, Prešernove Zdravljice, pesmi Otona Župančiča, Dogodka v mestu Gogi, Butalcev, popevke, kot je Zemlja pleše, neprezrt pa niso niti slovenske filmske uspešnice kot na primer Sreča na vrvi in Babica gre na jug. Stripe lahko beremo tudi kot udarne, instant obnove slovenski literarnih del, ki znajo marsikateremu mlademu bralcu v 21. stoletju na inovativen način približati slovensko klasično literaturo in občo kulturo.

Slikovna knjiga *Slovenski klasiki v stripu*, ki sta jo prvič maja 2009 izdala tednik Mladina in stripovska revija Stripburger, je **obsežen zbir kratkih, večidel satiričnih stripovskih upodobitev, ki so jih številni slovenski stripovski ustvarjalci posvetili našim nacionalnim umetnostnim veličinam, njih poglavitnim in občepoznanim umetniškim delom, kot tudi nekaterim svojstvenim pojavom znotraj slovenske kulture vobče**.

S tem zbornikom (katerega zametki segajo v leto 1991), sta Tomaž Lavrič in Ivo Štandeker (1961-1992), njegova duhovna očeta, želela domači strip približati in priljubiti preprostemu ljudstvu. Zakladnica slovenske literarne in širše umetniške ustvarjalnosti se je za ta namen izkazala kot nadvse prikladen vir navdih.

Kot pravi Lavrič: "Poštenemu človeku se niti okreniti ni moč, ne da bi ničhudegasluteč kakšnega klasika pogazil. Saj že vsak Slovenec stihe kleplje, če že v zboru ne prepeva ali mehu ne razteguje. Iz tako plodovite, dobro nagnjene prsti narodove pa že mora vzrasti med bohotnim plevljem tudi prenekateri žlahtno dehteč cvet". Stripi, zbrani v zborniku bodo zabavali narod, zlasti mladež, hkrati pa jih bodo skozi smeh osvetljevali in poučevali o žlahtnih stvaritvah tako naših starih kot tudi sodobnikov ter jih morebiti spodbodili tudi k poznejšemu samostalnemu prebiranju in proučevanju le-teh.

Poleg klasikov slovenske literature in kulture nasploh, pa zbornik predstavlja tudi prerez slovenske stripovske ustvarjalnosti. Oziroma, tako Lavrič:

»Skupaj smo napaberkovali vse, kar se jih pri nas s stripom bavi, če pa smo katerega po nemarnem izpustili, naj preveč ne zameri. Malodane vsi vabljeni so se dobrodušno odzvali pozivu in prispevali svoj delež, dva ali trije, ki si nikakor niso mogli odtrgati potrebnega časa, pa se zdaj gotovo že gorko kesajo. Nabrala se je navsezadnje v dobrem letu dni še slaba stotinja novih prispevkov zapovrh onih starejših, vsega vkup reci in piši okroglih dve sto naslovov, silna množina za domače prilike, od avtorjev vseh generacij, šol, stilov in zmožnosti.«

»Monumentalen, pretežno duhovit in mestoma pohujšljiv globinski prerez temeljnih del in občin mest slovenske kulture, od najvzvišenejših višav visoke umetnosti do najponižnejših nižav množične zabave, od halštatske dobe do postmodernizma, skozi pikro oko najbolj zavržene med vsemi umetnostnimi zvrstmi, stripa.

Klasiki, ki bodo brani, pomnjeni in citirani brez prisile.«

Lovro Matič, Mladina

Projekt sofinancira Mestna občina Ljubljana.

MARJAN MANČEK: HRIBCI KREMENITI

obseg: 96 str., trde platnice, cena: 12 eur

4 nove zgodbe!

Hribci kremeniti je zbirka kratkih zgodb v stripu, ki razkrivajo nastajanje in razvoj praskupnosti. Skozi duhovite peripetije praslovenske družine Hribci spoznavamo vsakdanje življenje v pradavnini, času, ko so ljudje živeli v jamah in odkrivali zakone narave. Hribci so domišljena, napeta, duhovita družinska serija, ob kateri se starši med branjem otrokom ne boste dolgočasili.

Avtor, Marjan Manček, je najprej ustvaril lika Dajnomira in Milibožo. Dajnomir je prazgodovinski mislec, Miliboža, njegova življenjska sopotnica, pa trdni temelj družine. Z

stripovskih priredbah. Rezultat je **zbirka skorajda dvestotih stripov 66 slovenskih avtorjev**, ki se večinoma v **satiričnem duhu** lotijo kanonizirane Cankarjeve Skodelice kave, Prešernove Zdravljice, pesmi Otona Župančiča, Dogodka v mestu Gogi, Butalcev, popevke, kot je Zemlja pleše, neprezrte pa niso niti slovenske filmske uspešnice kot na primer Sreča na vrvi in Babica gre na jug. Stripe lahko beremo tudi kot udarne, instant obnove slovenski literarnih del, ki znajo marsikateremu mlademu bralcu v 21. stoletju na inovativen način približati slovensko klasično literaturo in občo kulturo.

Slikovna knjiga *Slovenski klasiki v stripu*, ki sta jo prvič maja 2009 izdala tehnik Mladina in stripovska revija Stripburger, je **obsežen zbir kratkih, večidel satiričnih stripovskih upodobitev, ki so jih številni slovenski stripovski ustvarjalci posvetili našim nacionalnim umetnostnim veličinam, njih poglavitnim in občepoznanim umetniškim delom, kot tudi nekaterim svojstvenim pojavom znotraj slovenske kulture vobče.**

S tem zbornikom (katerega zametki segajo v leto 1991), sta Tomaž Lavrič in Ivo Štandeker (1961-1992), njegova duhovna očeta, želela domači strip približati in priljubiti preprostem ljudstvu. Zakladnica slovenske literarne in širše umetniške ustvarjalnosti se je za ta namen izkazala kot nadvse prikladen vir navdiha.

Kot pravi Lavrič: "Poštenemu človeku se niti okreniti ni moč, ne da bi ničhudegasluteč kakšnega klasika pogazil. Saj že vsak Slovenec stihe kleplje, če že v zboru ne prepeva ali mehu ne razteguje. Iz tako plodovite, dobro nagnjene prsti narodove pa že mora vzrasti med bohotnim plevljem tudi prenekateri žlahtno dehteč cvet". Stripi, zbrani v zborniku bodo zabavali narod, zlasti mladež, hkrati pa jih bodo skozi smeh osvetljevali in poučevali o žlahtnih stvaritvah tako naših starih kot tudi sodobnikov ter jih morebiti spodbodli tudi k poznejšemu samostalnemu prebiranju in proučevanju le-teh.

Poleg klasikov slovenske literature in kulture nasploh, pa zbornik predstavlja tudi prerez slovenske stripovske ustvarjalnosti. Oziroma, tako Lavrič: »Skupaj smo napaberkovali vse, kar se jih pri nas s stripom bavi, če pa smo katerega po nemarnem izpustili, naj preveč ne zameri. Malodane vsi vabljeni so se dobrodušno odzvali pozivu in prispevali svoj delež, dva ali trije, ki si nikakor niso mogli odtrgati potrebnega časa, pa se zdaj gotovo že gorko kesajo. Nabrala se je navsezadnje v dobrem letu dni še slaba stotinja novih prispevkov zapovrh onih starejših, vsega vkup reci in piši okroglih dve sto naslovov, silna množina za domače prilike, od avtorjev vseh generacij, šol, stilov in zmožnosti.«

»Monumentalen, pretežno duhovit in mestoma pohujšljiv globinski prerez temeljnih del in občin mest slovenske kulture, od najvzvišenejših višav visoke umetnosti do najponižnejših nižav množične zabave, od halštatske dobe do postmodernizma, skozi pikro oko najbolj zavržene med vsemi umetnostnimi zvrstmi, stripa.

Klasiki, ki bodo brani, pomnjeni in citirani brez prisile.«

Lovro Matič, Mladina

Projekt sofinancira Mestna občina Ljubljana.

MARJAN MANČEK: HRIBCI KREMENITI

obseg: 96 str., trde platnice, cena: 12 eur

4 nove zgodbe!

Hribci kremeniti je zbirka kratkih zgodb v stripu, ki razkrivajo nastajanje in razvoj praskupnosti. Skozi duhovite peripetije praslóvenske družine Hribci spoznavamo vsakdanje življenje v pradavnini, času, ko so ljudje živeli v jamah in odkrivali zakone narave. Hribci so domišljena, napeta, duhovita družinska serija, ob kateri se starši med branjem otrokom ne boste dolgočasili.

Avtor, Marjan Manček, je najprej ustvaril lika Dajnomira in Milibožo. Dajnomir je prazgodovinski mislec, Miliboža, njegova življenjska sopotnica, pa trdni temelj družine. Z rojstvom sina Milimira prevzame Dajnomir vlogo glavnega prenašalca znanja na mlajšo generacijo. Dogodivščine Hribcev so v knjižni obliki objavljene najprej v zbirkah kratkih zgodb *Dajnomir in Miliboža* (Založba Borec, 1984) ter *Hribci – Zgodbe iz pradavnine*, kot daljša zgodba pa v *Hribci – Sreča ne počiva* (DZS, 1993). V pričujoči zbirki *Hribci kremeniti* so zbrani

kratki stripi, katerim je avtor dorisal še 4 nove zgodbe.

Dajnomir in Miliboža sta skupaj nastopala tudi v treh kratkih risanih filmih s skupnim naslovom *Hribci* (DZS, MM, 1993).

Marjan Manček (1948, Novo mesto) je avtor stripov za otroke, ilustrator, filmski animator. Ustvaril je številne zanimive stripovske like (Dajnomir in Miliboža, Cicibaba, Modri medvedek, Cufek, Leo, Pipi pišče ...), ki so živeli v različnih revijah in časopisih. Stripe so objavljale različne revije za otroke in mladostnike, od *Cicidoja*, *Cicibana* do *Kurirčka*, *Petke* in *Galeba*. Več jih je tudi zbranih v knjižne izdaje.

Marjan Manček je izjemen pripovedovalec zgodb s pretanjenim smislom za humor in s prefinjenim ter ustvarjalnim pristopom do jezika. V njegovih stripovskih zgodbah se srečamo s precizno oblikovanimi glavnimi junaki, ki se različno znajdejo v različnih situacijah, predvsem pa so radovedni raziskovalci časa in prostora, ki jih obdaja.

Podpisuje 10 kratkih animiranih filmov (*Ljubo doma*, *Hribci*, *Kako se znebiš Mačota*, *Be ...*) in več likovnih zasnov za lutkovne predstave (*Kozlovska sodba v Višnji gori*, *Grofič prašič*, *Vrtec pri stari kozi ...*). Ilustriral je preko sto knjig za otroke (*Mojca Pokrajculja*, *Pedenjped*, *Ogledalce*, *Kozlovska sodba v Višnji Gori*, *Peter Klepec ...*) in ustvaril bogat opus avtorskih slikanic (*Abecedeževnik*, *Iz dnevnika čebelice Medke*, *Brundo se igra ...*). Za svoje ustvarjalno delo je prejel več nagrad.

Izdajo je sofinancirala Javna agencija za knjigo.

Posebna STRIPBURGERJEVA STRIPDELAVNICA V MESTNI GALERIJ Ljubljana

petek, 30. september, 16.00–20.00 in sobota, 1. oktober, 10.00–18.00
mentorja: David Krančan, Andrej Štular

Od zgodovine stripa, jam sessiona do lastnega stripa v dveh dneh: Delavnica obsega kratko predavanje o stripu, predstavitev delovnega procesa in možnosti uporabe sodobnih grafičnih medijev, izvedbo jam sessiona ter izdelavo samostojnih stripovskih zgodb.

1. DAN

Teoretični del:

v kratkem predavanju se bodo udeleženci delavnice seznanili z zgodovino stripa in osnovnimi značilnostmi stripovskega metjeja (likovnost, jezik, razvoj - od njegovega rojstva v 19. st. in njegovih predhodnikov t. i. protostripov, do današnjega avtorskega stripa, grafičnega romana in mini albuma), predstavitev stripovskih form (pasica, enostranski in večstranski strip, neskončni spletni prostor in interaktivni spletni strip).

Praktični del:

skupinsko ustvarjanje stripa, t. i. jam session, predstavitev delovnega procesa: izdelava zgodbe in dramaturgija, njena vizualizacija, skica, postavitev na strani, iskanje idej in predlog za pasične stripe.

2. DAN

Nadaljevanje praktičnega dela:

pregled nastalih predlog in idej, individualna analiza in določitev končne oblike za črno belo izvedbo; načrtovanje dela: določitev formata, script breakdown in izdelava storyboarda, karekterizacija likov in prostorska postavitev, razčlemba jezika v stripu (spremni in premi

govor, onomatopojie, črkopis); pričetek izdelave stripovskih predlog, individualno oz. skupinsko delo. ob pomoči mentorjev, pregled in analiza končnih dosežkov delavnice;

Cilj delavnice je seznaniti učence z možnostmi, ki jih ponuja ustvarjanje stripov in izvedba vsaj enega samostojnega pasičnega stripa.

REFERENCE MENTORJEV

ANDREJ ŠTULAR iz Kranja je samozaposlen na področju kulture – ilustrator in scenograf. Leta 2000 je izdal svoj prvi stripovski album *Lustri*, sicer pa 15 let redno objavlja svoje stripe v različnih revijah in časopisih. Leta 2005 sta Forum Ljubljana in Mestna galerija Ljubljana izdala njegov pregledni katalog *Smeti*: izbor. Štular tudi redno razstavlja doma in v tujini. Samostojno je razstavljal v Galeriji Hermana Pečariča v Piranu, v Kostnici/Gorenjski muzej v Kranju, v KUD France Prešeren v Ljubljani, Galeriji Simulaker v Novem mestu, v MMC Luka v Pujuju na Hrvaškem, s svojimi

mini skulpturami in reinterpretacijami panjskih končnic pa je vključen na razstavo Sekira v medu oz. Honey Talks, ki je gostovala na več kot 10 mednarodnih prizoriščih. Del mednarodne razstave Pozdravi iz Striponije oz. Greetings from Cartoonija so Štularjeve skulpture, ki ponazarjajo predmete, ki so služili kot vir inspiracije stirpovskim avtorjem. Razstava je bila na ogled v Ljubljani, Liegu (BE), Beji (PO), Linzu (AT), Londonu (UK), Bologni (IT), Praga (CZ), Helsinki (FI), Hercegnovi (ME), Sardinija (IT), zaključila pa se bo v Bukarešti (RO). Kot član lutkovnega gledališča Nebo je razstavljal v Bežigrjski galeriji 1 in letos ob desetletnici Neba v Gorenjskem muzeju. Ena izmed njegovih skulptur iz cikla Državljeni je bila tudi izbrana na selekcionirano razstavo Figura na začetku stoletja, ki jo je pripravilo Društvo kritikov Slovenije in je gostovala v Velenju in Mariboru. Redno vodi delavnice stripa in izdelave lutk.

DAVID KRANČAN (1984, Ljubljana) zaključuje študij vizualnih komunikacij na oddelku za oblikovanje na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Sodeluje na skupinskih razstavah mladih avtorjev po Sloveniji in Evropi. Samostojno razstavlja svoja likovna dela v MKC Koper, KVŠ Vrhnika, KUD France Prešeren Ljubljana in v knjigarni GOGA v Novem mestu. Leta 2004 pri reviji Stripburger izide njegov mini-album *An Illustrated Lovely Story* (edicija Mini Burger - The Dirty Dozen & the Lucky 13th), 2008 pa knjižica *Na prvem tiru*, ki bazira na haiku peoziji Andraža Poliča. Oblikoval je več knjižnih in revialnih izdaj (*Honey Talks – comics inspired by painted beehive panels*, *Stripburger*, *Silhueta*) ter promocijskih materialov za kulturne dogodke. Pri svojem ustvarjanju se osredotoča na ilustracijo in risbo v oblikovanju. Sodeluje tudi pri organizaciji festivalov in razstav. Za svoje delo je prejel delovno štipendijo ZDSLU.

Delavnica je brezplačna. Omejeno število udeležencev. Obvezne prijave!

Informacije in prijave:

Mestna galerija Ljubljana, Mestni trg 5,

tel. tajništvo: 24 11 770, Marina Mihelič Satler – PR: - 24 11 778 in recepcija: 24 11 765.

V Mestni galeriji Ljubljana je do 16. okt. na ogled pregledna razstava Risba v stripu na Slovenskem.

06.09.2011

Mladina 35/2011 - Izjave tedna

"Nikakor nisem za to, da bi športniki večji del svojega življenja spali na lovorikah in brezciljno živorarili. S tem bi se izenačili, recimo, z vojnimi veterani, ki imajo v nekaterih državah ravno dovolj podpore za posedanje po lokalih, v resnici pa so iz herojev postali osebnostne razvaline."

Veslač IZTOK ČOP v Poletu o nujnosti državne podpore, a ne previsoke.

Vir: <http://www.mladina.si/>

05.09.2011

Vir: <http://www.facebook.com/#!/pages/Filip-I-Olga-knji%C5%A1ki-mojci/137232536328729>

01.09.2011

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

01.09.2011

[Predstavitve](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

